

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 315/2018-33

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 13. decembra 2018 v senáte zloženom z predsedu Lajosa Mészárosa, zo sudkyne Jany Laššákovej (sudkyňa spravodajkyňa) a sudcu Sergeja Kohuta prerokoval prijatý návrh [REDACTED], zastúpenej advokátom Mgr. Slavomírom Trnkócy, Gercenova 6/A, Bratislava, na preskúmanie rozhodnutia Miestneho zastupiteľstva mestskej časti Bratislava-Ružinov z 26. januára 2018 vydaného v konaní podľa ústavného zákona č. 357/2004 Z. z. o ochrane verejného záujmu pri výkone funkcií verejných funkcionárov v znení neskorších predpisov a takto

r o z h o d o l :

1. Rozhodnutie Miestneho zastupiteľstva mestskej časti Bratislava-Ružinov z 26. januára 2018 **p o t v r d z u j e .**
2. [REDACTED] náhradu trov konania **n e p r i z n á v a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) podľa § 25 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) uznesením č. k. II. ÚS 315/2018-12 z 20. júna 2018 prijal na ďalšie konanie návrh [redacted] (ďalej len „navrhovateľka“) na preskúmanie rozhodnutia Miestneho zastupiteľstva mestskej časti Bratislava-Ružinov (ďalej aj „odporca“ alebo „miestne zastupiteľstvo“) z 26. januára 2018 [bez uvedenia čísla spisovej značky, pozn. (ďalej len „napadnuté rozhodnutie“)] vydaného v konaní vo veci ochrany verejného záujmu a zamedzenia rozporu záujmov podľa ústavného zákona č. 357/2004 Z. z. o ochrane verejného záujmu pri výkone funkcií verejných funkcionárov v znení neskorších predpisov (ďalej aj „ústavný zákon“).

2. Z návrhu a jeho príloh vyplýva, že navrhovateľke ako verejnej funkcionárke vo funkcii poslankyne miestneho zastupiteľstva bola napadnutým rozhodnutím odporcu uložená podľa čl. 9 ods. 10 písm. b) ústavného zákona pokuta v sume zodpovedajúcej 3-násobku jej mesačného platu ako poslankyne miestneho zastupiteľstva, t. j. v sume 1 462,05 €, vzhľadom na to, že „nesplnila povinnosť ustanovenú v čl. 7, ods. 2 ústavného zákona č. 357/2004 Z. z. o ochrane verejného záujmu pri výkone funkcií verejných funkcionárov v znení zákona č. 545/2005 Z. z. tým, že najneskôr do 30.04.2017 nedoručila potvrdenie o podanom daňovom priznaní k dani z príjmov fyzických osôb alebo iný doklad vydávaný na daňové účely potvrdzujúci sumu príjmov, ktoré získala za predchádzajúci kalendárny rok.“.

V odôvodnení napadnutého rozhodnutia odporca konštatoval:

„Dňa 3.7.2017 na svojom zasadnutí komisia na ochranu verejného záujmu pri výkone funkcií verejných funkcionárov miestneho zastupiteľstva mestskej časti Bratislava - Ružinov preverovala či poslankyňa Miestneho zastupiteľstva mestskej časti Bratislava - Ružinov podala v lehote stanovenej v čl. 7 ústavného zákona č. 357/2004 Z. z. o ochrane verejného záujmu pri výkone funkcií verejných funkcionárov v znení ústavného

zákona č. 545/2005 Z. z. oznámenie funkcií, zamestnaní, činností a majetkových pomerov. Komisia zistila, že poslankyňa [REDAKOVANÉ] podala oznámenie funkcií, zamestnaní, činností a majetkových pomerov poštou dňa 31.03.2017 Kontrolou bolo zistené, že podané oznámenie bolo neúplné a bolo potrebné jeho doplnenie. Lehota na doplnenie bola stanovená do 03.07.2017. Poslankyňa v dodatočnej lehote nedoplnila neúplné oznámenie funkcií, zamestnaní, činností a majetkových pomerov.

Na základe zistených skutočností považuje Miestne zastupiteľstvo mestskej časti Bratislava - Ružinov za preukázané, že poslankyňa Miestneho zastupiteľstva mestskej časti Bratislava - Ružinov, [REDAKOVANÉ], nesplnila povinnosť uvedenú v čl. 7, ods. 2 ústavného zákona č. 357/2004 Z. z.

Miestne zastupiteľstvo mestskej časti Bratislava - Ružinov uložilo poslancovi povinnosť zaplatiť pokutu podľa čl. 9 ods. 10 písm. b) vo výške trojnásobku mesačného platu poslanca za porušenie povinnosti podľa čl. 7 ústavného zákona č. 357/2004 Z. z. Podľa čl. 9 ods. 15 ústavného zákona č. 357/2004 Z. z. sa mesačným platom rozumie jedna dvanástina z jeho ročného príjmu za predchádzajúci kalendárny rok za výkon verejnej funkcie, čo je 487,35 eur.“

3. Napadnuté rozhodnutie bolo podpísané predsedom komisie na ochranu verejného záujmu pri výkone funkcií verejných funkcionárov miestneho zastupiteľstva (ďalej aj „komisia“) [REDAKOVANÉ] a navrhovateľke bolo doručené 25. apríla 2018. S návrhom na preskúmanie napadnutého rozhodnutia sa navrhovateľka obrátila na ústavný súd 10. mája 2018, t. j. v lehote stanovenej v čl. 10 ods. 3 ústavného zákona.

4. Navrhovateľka považuje napadnuté rozhodnutie za rozhodnutie „v rozpore s platným právnym poriadkom“, svoje tvrdenie odôvodňuje „tak porušením ustanovení o náležitostiach rozhodnutia, ako aj porušením procesných pravidiel“. S poukazom na svoju argumentáciu navrhovateľka ústavnému súdu navrhuje, aby vo veci rozhodol „podľa § 73b ods. 3 zákona č. 38/1993 Z. z. o ústavnom súde v znení neskorších predpisov nálezom zrušil a priznal mi náhradu trov konania.“

II.

Vyjadrenie odporcu

5. Ústavný súd listom z 26. júna 2018 vyzval miestne zastupiteľstvo na vyjadrenie k uzneseniu č. k. II. ÚS 315/2018-12 z 20. júna 2018 a k návrhu navrhovateľky v lehote 10 dní od jeho doručenia (2. júla 2018), čo urobilo podaním Miestneho úradu mestskej časti Bratislava-Ružinov č. ORG/CS 13614/2018/2/ABU z 10. júla 2018, doručeným ústavnému súdu 16. júla 2018. V prílohe tohto podania bolo ústavnému súdu doručené uznesenie miestneho zastupiteľstva č. 649/XXXIX/2018 z 10. júla 2018, ktorým miestne zastupiteľstvo schválilo k prijatému návrhu svoje stanovisko z 10. júla 2018, a tieto dokumenty:

- zápisnica č. 5/2018 zo zasadnutia komisie zo 4. júla 2018,
- napadnuté rozhodnutie miestneho zastupiteľstva a doručenka, ktorá preukazuje doručenie napadnutého rozhodnutia navrhovateľke,
- uznesenie miestneho zastupiteľstva č. 564/XXXIII/2018 z 26. januára 2018 (ďalej aj „uznesenie z 26. januára 2018“),
- materiál na rokovanie miestneho zastupiteľstva, ktoré sa konalo 26. januára 2018 – návrh na prijatie rozhodnutia vo veci ochrany verejného záujmu a zamedzenia rozporu záujmov podľa ústavného zákona č. 357/2004 Z. z. o ochrane verejného záujmu pri výkone funkcií verejných funkcionárov v znení ústavného zákona č. 545/2005 Z. z.,
- zápisnica č. 1/2018 zo zasadnutia komisie z 11. januára 2018,
- uznesenie miestneho zastupiteľstva č. 543/XXXII/2017 z 12. decembra 2017,
- materiál na rokovanie miestneho zastupiteľstva, ktoré sa konalo 12. decembra 2017 – návrh na začatie konania vo veci ochrany verejného záujmu a zamedzenia rozporu záujmov podľa ústavného zákona č. 357/2004 Z. z. o ochrane verejného záujmu pri výkone funkcií verejných funkcionárov v znení ústavného zákona č. 545/2005 Z. z.,
- zápisnica č. 6/2017 zo zasadnutia komisie z 5. decembra 2017,
- zápisnica č. 5/2017 zo zasadnutia komisie z 9. októbra 2017,
- zápisnica č. 4/2017 zo zasadnutia komisie z 3. júla 2017,
- zápisnica č. 3/2017 zo zasadnutia komisie z 19. júna 2017,

- žiadosť komisie o vysvetlenie z 24. mája 2017 zaslanú navrhovateľke a potvrdenie o jej doručení navrhovateľke,

- zápisnica č. 2/2017 zo zasadnutia komisie z 22. mája 2017.

5.1 K tvrdeniu navrhovateľky, že napadnuté rozhodnutie podpísala neoprávnená osoba, odporca uviedol: *„Miestne zastupiteľstvo v uznesení, ktorým prijalo Rozhodnutie, zároveň poverilo poslanca miestneho zastupiteľstva [REDAKOVANÉ], predsedu komisie na ochranu verejného záujmu pri výkone funkcií verejných funkcionárov miestneho zastupiteľstva podpísaním a dorúčením písomného Rozhodnutia, t. j. bol oprávnenou osobou na zaslanie Rozhodnutia.“*

5.2 Na tvrdenia navrhovateľky, že ani komisii, ani miestnemu zastupiteľstvu nebolo zrejmé, aké potvrdenie má navrhovateľka doplniť, odporca reagoval:

«a. Komisia ani miestne zastupiteľstvo nemôže za verejného funkcionára vedieť, či má priložiť k Oznámeniu potvrdenie o daňovom priznaní k dani z príjmov fyzických osôb alebo iný doklad vydávaný na daňové účely potvrdzujúci sumu príjmov, ktoré verejný funkcionár získal za predchádzajúci kalendárny rok (spravidla Potvrdenie o príjmoch). Neznalosť zákona verejného funkcionára neospravedlňuje zo splnenia povinnosti uloženej zákonom.

b. Komisia v zmysle čl. 7, ods. 6 zákona na ochranu verejného záujmu dňa 26.5.2017 požiadala [REDAKOVANÉ] o vysvetlenie v zmysle čl. 7, ods. 6 zákona na ochranu verejného záujmu, kde bola požiadaná o vysvetlenie k chýbajúcemu „potvrdeniu o daňovom priznaní k dani z príjmov fyzických osôb alebo iného dokladu vydávaného na daňové účely potvrdzujúcom sumu príjmov, ktoré verejný funkcionár získal za predchádzajúci kalendárny rok. T. j. už od prvotného úkonu navrhovateľka bola oboznámená s tým, čo konkrétne mala doručiť.

c. Dňa 19.6.2017 priamo na zasadnutí komisie podala [REDAKOVANÉ] vysvetlenie, pričom uviedla, že má „predĺženú lehotu na podanie daňového priznania, t. j. do 30.6.2017“.

d. Miestne zastupiteľstvo mestskej časti Bratislava - Ružinov dňa 12.12.2017 na svojom zasadnutí platným uznesením č. 543/XXXII/2017 začalo z vlastnej iniciatívy

konanie vo veci ochrany verejného záujmu a zamedzenia rozporu záujmov podľa čl. 9 zákona o ochrane verejného záujmu voči [REDAKOVANÉ] a požiadalo ju zároveň o vyjadrenie vo veci do 12.1.2018. Pani poslankyňa sa vo veci vyjadrila priamo na zasadnutí miestneho zastupiteľstva dňa 12.12.2017 a následne aj 26.1.2018. Navrhovateľka zároveň doručila Potvrdenia o príjmoch, t. j. bolo zrejmé, že vedela, aké doklady má doručiť.

e. V konštatačnej časti uznesenia č. 564/XXXIII/2018, ktorým miestne zastupiteľstvo schválilo Rozhodnutie o pokute bolo uvedené, že „nepriložila k písomnému oznámeniu funkcií, zamestnaní, činností a majetkových pomerov najneskôr do 30. apríla 2017 potvrdenie o podanom daňovom priznaní k dani z príjmov fyzických osôb alebo iný doklad vydávaný na daňové účely potvrdzujúci sumu príjmov, ktoré získala za rok 2016“.

5.3 Tvrdenie navrhovateľky, že považuje za diskriminačný postup odporcu, „keď rovnako... nepodala v termíne do 30.04.2017 úplné majetkové priznanie aj iná poslankyňa, ale voči nej poslanci miestneho zastupiteľstva nekonali, čo je... v príkrom rozpore... s princípom rovnosti.“, odporca vyvracia takto: „Komisia požiadala o vysvetlenie aj ďalšiu verejnú funkcionárku v súvislosti s podaním neúplného Oznámenia. Verejná funkcionárka mala odklad podania daňového priznania, o ktorého podaní aj bezodkladne doručila Potvrdenie. Nejde teda o totožný prípad.“

5.4 Odporca, reagujúc na tvrdenia navrhovateľky, že napadnuté rozhodnutie je vydané po lehote, ďalej argumentuje: „Z Uznesenia Ústavného súdu SR, sp. zn. II. ÚS 284/2014 vyplýva, že v prípade 60 dňovej lehoty podľa čl. 9 ods. 5 zákona 357/2004 ide o poriadkovú lehotu, ktorej máme uplynutie nemôže byť dôvodom na zrušenie napadnutého rozhodnutia výboru (napr. III. ÚS 23/07, IV. ÚS 3/07, III. ÚS 84/08) a s prekročením tejto lehoty zákonodarca nespája žiadne právne následky.“

5.5 A napokon k námietke navrhovateľky, že nie je zrejmé, či miestne zastupiteľstvo konalo z vlastnej iniciatívy, alebo na základe podnetu predsedu komisie, odporca uvádza:

„Miestnemu zastupiteľstvu nebol doručený podnet na začatie konania, priamo bol vypracovaný materiál miestneho zastupiteľstva, na základe ktorého sa uznesením

č. 543/XXXII/2017 začalo konanie, kde je aj uvedené, že miestne zastupiteľstvo začína konanie z vlastnej iniciatívy. Materiál, uznesenie o začatí konania ako aj uznesenie o schválení rozhodnutia sú v tejto časti plne v súlade.“

5.6 Vzhľadom na uvedené skutočnosti odporca v závere svojho stanoviska žiada, aby „Ústavný súd potvrdil preskúmané Rozhodnutie miestneho zastupiteľstva a nepriznal náhradu trov právneho zastúpenia navrhovateľke.“.

Replika navrhovateľky

6. Ústavný súd listom z 25. júla 2018 zaslal stanovisko miestneho zastupiteľstva k prijatému návrhu z 10. júla 2018 právnemu zástupcovi navrhovateľky, aby sa k nemu v lehote 14 dní od jeho doručenia (6. augusta 2018) vyjadril. Podaním z 12. septembra 2018, doručeným ústavnému súdu elektronicky toho istého dňa právnym zástupcom navrhovateľky, zaujala navrhovateľka svoje stanovisko k vyjadreniu odporcu. K elektronickému podaniu bola priložená mailová komunikácia s [REDACTED] zo 14. marca 2018 a z 10. augusta 2018.

6.1 Pokiaľ ide o spor, kto je oprávnený podpisovať rozhodnutia miestneho zastupiteľstva, navrhovateľka argumentuje ustanoveniami platného právneho poriadku ako aj judikatúrou Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a zotrváva na názore, že „pán poslanec [REDACTED], nemal žiadny právny dôvod, aby rozhodoval za miestne zastupiteľstvo, ktoré už rozhodlo a už vôbec žiadny dôvod, aby zastupoval obec navonok a podpísal napadnuté rozhodnutie.“. Ďalej poukazuje na tú skutočnosť, že „Mestská časť Bratislava - Ružinov nemá vnútornú smernicu a ani všeobecne záväzné nariadenie, ktoré by upravovalo postup a umožňovalo by poslancom miestneho zastupiteľstva podpisovať rozhodnutia miestneho zastupiteľstva namiesto štatutárneho zástupcu obce - starostu. Tiež nie je žiadny vnútorný alebo všeobecne záväzný právny predpis, ktorý by umožňoval podpisovať niečo osobe, ktorá s obsahom nesúhlasí. Takýto úkon nie je vykonaný slobodne a tak je neplatný. Z vyjadrení pána poslanca [REDACTED] vyplýva, že uvedené

rozhodnutie musel podpísať, aj napriek tomu, že s tým nesúhlasil. “. K uvedenému uzatvára, že „napadnuté rozhodnutie oprávnená osoba nepodpísala a tak nemôže byť ani platné“ .

6.2 Navrhovateľka vo svojom vyjadrení k nejasnosti, aké potvrdenie mala doplniť, podotkla, že *„orgán verejnej moci, pri zásahu do práv a oprávnených záujmov musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného skutkového stavu veci a musí vedieť, čo kladie navrhovateľke za vinu, resp. v čom mala pochybiť“*, a tvrdí, že *„Je zrejmé, že miestne zastupiteľstvo riadne svoje rozhodnutie neodôvodnilo a v tejto časti je napadnuté rozhodnutie nepreskúmateľné, arbitrárne, z uvedeného dôvodu v rozpore s platným právnym poriadkom.“* .

6.3 Navrhovateľka vo svojom vyjadrení ďalej uviedla, že *„ak nepodávala daňové priznanie, nemohla mať potvrdenie o podaní daňového priznania a ak nemala žiadny doklad vydávaný na daňové účely, nemohla ho predložiť. O tom informovala aj komisiu a tá jej nevedela presne špecifikovať, čo má, v prípade neexistencie takýchto listín resp. dokladov, predložiť.“* .

6.4 K vyjadreniu odporcu týkajúcemu sa lehoty, v ktorej bolo napadnuté rozhodnutie vydané, a týkajúcemu sa skutočnosti, či odporca viedol konanie z vlastnej iniciatívy, alebo na základe podnetu, navrhovateľka konštatuje, že *«si je vedomá rozhodnutí Ústavného súdu Slovenskej republiky, ktoré uviedol autor Stanoviska napadnutého orgánu. Navrhovateľka si dovoľí opätovne pripomenúť aj princíp proporcionality. Kým v uvedených rozhodnutiach lehota na vydanie rozhodnutia bola do resp. 15 dní od uplynutia ústavným zákonom predpokladanej lehoty na vydanie rozhodnutia, tak v napadnutom prípade to je viac ako štvornásobok (ak za začatie konania budeme považovať začatie konania pred komisiou) resp. dvojnásobok, ak predpokladáme, že predseda komisie dal podnet na začatie konania. Z rozhodnutia miestneho zastupiteľstva nie je ani zrejmé, odkiaľ malo informáciu o nepodaní príloh k Oznámeniu zo strany navrhovateľky, keď 12.12.2017 začalo konania z vlastnej iniciatívy. Samotný ústavný súd vo svojich rozhodnutiach kladie dôraz na právnu istotu účastníkov konania. Predmetné rozhodnutia sú rozhodnutia s povahou a účinkami „inter partes“ a tak nie je dôvod, aby tak extrémne dlhé konanie, kde miestne zastupiteľstvo*

nerešpektovalo platný právny predpis, požívalo ochranu pred ochranou právnej istoty navrhovateľky, najmä s prihliadnutím na ostatné porušenia platného právneho poriadku zo strany miestneho zastupiteľstva.».

6.5 Navrhovateľka napokon svoje stanovisko uzatvára tým, že „Aj z uvedeného je zrejmé, že mi žiadnym spôsobom nebola preukázaná nesplnená povinnosť podať akúkoľvek prílohu môjho majetkového priznania. Z uvedeného vyplýva, že neexistuje dôvod na uloženie mi povinnosti zaplatiť pokutu, navyše rozhodnutím, ktoré nespĺňa zákonné predpoklady.“, a trvá na zrušení napadnutého rozhodnutia a priznaní náhrady trov konania.

III.

7. Predmetom konania pred ústavným súdom, v rámci ktorého ústavný súd plní funkciu orgánu rozhodujúceho o opravnom prostriedku, je preskúmanie napadnutého rozhodnutia miestneho zastupiteľstva podľa dvanásteho oddielu druhej hlavy tretej časti zákona o ústavnom súde označeného ako „Konanie o preskúmaní rozhodnutia vo veci ochrany verejného záujmu a zamedzenia rozporu záujmov“.

Podľa § 73a ods. 1 zákona o ústavnom súde konanie sa začína na návrh verejného funkcionára, ktorého sa týka rozhodnutie orgánu, ktorý vykonáva konanie o návrhu vo veci ochrany verejného záujmu a zamedzenia rozporu záujmov podľa ústavného zákona o ochrane verejného záujmu pri výkone funkcií verejných funkcionárov (ďalej len „orgán“). Podľa citovaného ustanovenia zákona o ústavnom súde účastníkom konania je navrhovateľ a orgán, ktorý vydal rozhodnutie vo veci ochrany verejného záujmu a zamedzenia rozporu záujmov podľa ústavného zákona o ochrane verejného záujmu pri výkone funkcií verejných funkcionárov.

Podľa § 73a ods. 2 zákona o ústavnom súde o podaní návrhu platí § 20. K návrhu sa pripojí napadnuté rozhodnutie orgánu podľa odseku 1. Podľa citovaného ustanovenia zákona o ústavnom súde o návrhu koná a rozhoduje senát ústavného súdu na neverejnom zasadnutí.

Podľa § 73b ods. 3 zákona o ústavnom súde ak senát ústavného súdu zistí, že konanie verejného funkcionára je v rozpore s ústavným zákonom o ochrane verejného záujmu

pri výkone funkcií verejných funkcionárov alebo s osobitným predpisom, rozhodnutie orgánu svojím uznesením potvrdí. V opačnom prípade napadnuté rozhodnutie orgánu senát ústavného súdu nálezom zruší.

Podľa § 73b ods. 4 zákona o ústavnom súde rozhodnutie ústavného súdu je konečné.

Podľa čl. 2 ods. 1 písm. p) ústavného zákona sa tento ústavný zákon vzťahuje na funkcie poslancov mestských zastupiteľstiev a poslancov zastupiteľstiev mestských častí v Bratislave a v Košiciach.

Podľa čl. 3 ods. 1 ústavného zákona verejný funkcionár je na účely tohto ústavného zákona každý, kto vykonáva verejnú funkciu uvedenú v čl. 2 ods. 1. Na účely čl. 7 a 8 a na účely konania, ak sa porušili povinnosti podľa čl. 7 a 8, sa osoba, ktorá vykonávala verejnú funkciu, považuje za verejného funkcionára aj v období jedného roka odo dňa skončenia výkonu verejnej funkcie.

Podľa čl. 7 ods. 1 ústavného zákona verejný funkcionár je povinný do 30 dní odo dňa, keď sa ujal výkonu verejnej funkcie, a počas jej výkonu vždy do 31. marca podať písomné oznámenie za predchádzajúci kalendárny rok.

Podľa čl. 7 ods. 2 ústavného zákona k písomnému oznámeniu podľa odseku 1 verejný funkcionár priloží najneskôr do 30. apríla potvrdenie o podanom daňovom priznaní k dani z príjmov fyzických osôb alebo iný doklad vydávaný na daňové účely potvrdzujúci sumu príjmov, ktoré verejný funkcionár získal za predchádzajúci kalendárny rok.

Podľa čl. 9 ods. 1 písm. b) konanie o návrhu vo veci ochrany verejného záujmu a zamedzenia rozporu záujmov (ďalej len „konanie“) vykonáva obecné zastupiteľstvo, ak ide o verejných funkcionárov uvedených v čl. 2 ods. 1 písm. o) a p).

Podľa čl. 9 ods. 2 ústavného zákona orgán, ktorý uskutočňuje konanie, začne konanie

a) z vlastnej iniciatívy, ak jeho zistenia nasvedčujú tomu, že verejný funkcionár v oznámení podľa čl. 7 alebo čl. 8 tohto ústavného zákona uviedol neúplné alebo nepravdivé údaje alebo že verejný funkcionár nespĺnil alebo porušil povinnosť alebo obmedzenie ustanovené týmto ústavným zákonom alebo zákonom, alebo

b) na základe riadne odôvodneného podnetu, z ktorého je zrejmé, kto ho podáva, ktorého verejného funkcionára sa týka a čo sa namieta.

Podľa čl. 9 ods. 3 ústavného zákona ak sa konanie začína na podnet, dňom začatia konania je deň doručenia podnetu orgánu príslušnému podľa odseku 1. Ak sa konanie

začína z vlastnej iniciatívy orgánu príslušného podľa odseku 1, konanie je začaté dňom, keď orgán podľa odseku 1 urobil prvý úkon voči verejnému funkcionárovi, proti ktorému sa vedie konanie.

Podľa čl. 9 ods. 4 ústavného zákona orgán podľa odseku 1, umožní verejnému funkcionárovi, proti ktorému sa vedie konanie, aby sa vyjadril k podnetu; ak je to potrebné, vykoná ďalšie dokazovanie.

Podľa čl. 9 ods. 5 ústavného zákona orgán podľa odseku 1 rozhodne vo veci do 60 dní odo dňa začatia konania. Toto rozhodnutie doručí verejnému funkcionárovi, proti ktorému konanie smeruje, a tomu, na čí podnet sa koná.

Podľa čl. 9 ods. 6 ústavného zákona ak sa v konaní preukázalo, že verejný funkcionár nesplnil alebo porušil povinnosť alebo obmedzenie ustanovené týmto ústavným zákonom, alebo v oznámení podľa čl. 7 uviedol neúplné alebo nepravdivé údaje, rozhodnutie obsahuje výrok, v ktorom sa uvedie, v čom je konanie alebo opomenutie verejného funkcionára v rozpore s týmto ústavným zákonom alebo zákonom, odôvodnenie a poučenie o opravnom prostriedku. Rozhodnutie obsahuje aj povinnosť zaplatiť pokutu podľa odseku 10.

Podľa čl. 9 ods. 10 písm. b) ústavného zákona pokuta sa ukladá v sume zodpovedajúcej trojnásobku mesačného platu verejného funkcionára, ak verejný funkcionár uvedie v oznámení podľa čl. 7 neúplné alebo nepravdivé údaje týkajúce sa jeho majetkových pomerov.

Podľa čl. 9 ods. 15 ústavného zákona na účely tohto ústavného zákona sa mesačným platom verejného funkcionára rozumie jedna dvanástina z jeho ročného príjmu za predchádzajúci kalendárny rok za výkon verejnej funkcie.

Podľa čl. 10 ods. 3 ústavného zákona proti rozhodnutiu orgánu podľa čl. 9 ods. 1 písm. b) až d) môže dotknutý verejný funkcionár do 15 dní od doručenia rozhodnutia, ktorým bola vyslovená strata mandátu alebo funkcie alebo ktorým bola uložená pokuta, podať návrh na preskúmanie rozhodnutia ústavnému súdu. Podanie návrhu má odkladný účinok. Ústavný súd rozhodne o tomto návrhu do 60 dní odo dňa jeho doručenia. Konanie o preskúmaní takého rozhodnutia pred ústavným súdom upravujú ustanovenia zákona. Rozhodnutie ústavného súdu je konečné okrem rozhodnutia podľa čl. 12 ods. 2.

IV.

8. Ústavný súd vo viacerých svojich rozhodnutiach (II. ÚS 185/2014, II. ÚS 188/2014, II. ÚS 878/2014) týkajúcich sa konania vo veci ochrany verejného záujmu a zamedzenia rozporu záujmov zdôraznil, že zmyslom a účelom ústavného zákona je zabezpečiť právny mechanizmus ochrany verejného záujmu pri výkone verejných funkcií spočívajúci v zamedzení vzniku rozporu osobných záujmov verejných funkcionárov s uvedeným verejným záujmom v súvislosti s výkonom svojej funkcie a predchádzať zneužívaniu verejnej funkcie, prípadne zneužívaniu postavenia s ňou spojeného na osobný prospech. Zmyslom konania vo veci ochrany verejného záujmu a zamedzenia rozporu záujmov je preveriť plnenie ústavného zákona.

9. Konanie vo veci ochrany verejného záujmu a zamedzenia rozporu záujmov je konaním *sui generis* upraveným ústavným zákonom (konkrétne čl. 9 a nasl. ústavného zákona), v rámci ktorého oprávnený orgán v konečnom dôsledku rozhoduje o právach, právom chránených záujmoch a povinnostiach verejných funkcionárov vyplývajúcich verejným funkcionárom predovšetkým z čl. 4 až čl. 8 ústavného zákona. V takomto konaní musí byť bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že verejný funkcionár nesplnil alebo porušil povinnosť alebo obmedzenie ustanovené ústavným zákonom alebo zákonom.

10. Z citovaných ustanovení zákona o ústavnom súde vyplýva, že v konaní o preskúmanie rozhodnutia vo veci ochrany verejného záujmu a zamedzenia rozporu záujmov je v právomoci ústavného súdu preskúmať, či konanie navrhovateľky ako verejnej funkcionárky bolo alebo nebolo v rozpore s ustanoveniami ústavného zákona, t. j. či povinnosti verejnej funkcionárky vyplývajúce z ústavného zákona porušila alebo neporušila, a teda, či je z tohto ústavného hľadiska vzhľadom na námietky navrhovateľky napadnuté rozhodnutie odporcu udržateľné a akceptovateľné, alebo je nutné ho zrušiť.

11. Ústavný súd preskúmal návrh navrhovateľky a na základe predloženej spisovej dokumentácie a vyjadrení účastníkov konania dospel k záveru, že jej návrh nie je opodstatnený.

11.1 Navrhovateľka v návrhu tvrdí, že napadnuté rozhodnutie podpísala neoprávnená osoba. Ústavný súd zistil, že napadnuté rozhodnutie bolo schválené na zasadnutí miestneho zastupiteľstva uznesením č. 564/XXXIII/2018 z 26. januára 2018 po prerokovaní materiálu – návrhu na prijatie rozhodnutia vo veci ochrany verejného záujmu a zamedzenia rozporu záujmov podľa ústavného zákona č. 357/2004 Z. z. o ochrane verejného záujmu pri výkone funkcií verejných funkcionárov v znení ústavného zákona č. 545/2005 Z. z., ktorý predložil [REDAKOVANÉ] ako predseda komisie na ochranu verejného záujmu pri výkone funkcií verejných funkcionárov miestneho zastupiteľstva. Prílohou uznesenia z 26. januára 2018 je napadnuté rozhodnutie, uznesenie je opatrené okrúhlou pečiatkou mestskej časti Bratislava-Ružinov a podpísal ho starosta [REDAKOVANÉ]. Zároveň miestne zastupiteľstvo v bode D uznesenia z 26. januára 2018 poverilo [REDAKOVANÉ], predsedu komisie na ochranu verejného záujmu pri výkone funkcií verejných funkcionárov miestneho zastupiteľstva, podpísaním a doručením písomného rozhodnutia, ktoré je uvedené v prílohe, poslankyni miestneho zastupiteľstva (navrhovateľke) a zároveň starostovi mestskej časti Bratislava-Ružinov.

Podľa § 12 ods. 10 zákona Slovenskej národnej rady č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o obecnom zriadení“) nariadenie a uznesenie obecného zastupiteľstva podpisuje starosta najneskôr do 10 dní od ich schválenia obecným zastupiteľstvom.

Podľa § 12 ods. 11 zákona o obecnom zriadení podrobné pravidlá o rokovaní obecného zastupiteľstva upraví rokovací poriadok obecného zastupiteľstva.

Podľa čl. VIII bodu 2 rokovacieho poriadku Miestneho zastupiteľstva mestskej časti Bratislava-Ružinov (ďalej len „rokovací poriadok“), ktorý je verejne dostupný na webovej stránke mestskej časti <http://www.ruzinov.sk/data/MediaLibrary/1/14466/rokovaci-poriadok.pdf>, v časti „Príprava uznesení MZ a všeobecne záväzných nariadení mestskej časti“ platí, že uznesenia miestneho zastupiteľstva spracovateľ formuluje jasne a jednoznačne s určením nositeľov úloh a termínom ich splnenia. Uznesenie miestneho zastupiteľstva obsahuje odvolanie na príslušný bod programu rokovania miestneho zastupiteľstva, ku ktorému je uznesenie navrhované, návrh vyjadrenia rozhodnutia alebo stanoviska miestneho zastupiteľstva, ktoré má byť prijaté, pričom miestne zastupiteľstvo najmä: a. konštatuje určité skutočnosti... d. schvaľuje (neschvaľuje) určité návrhy alebo

opatrenia... e. deleguje poslancov miestneho zastupiteľstva... g. poveruje predsedov komisií... k. splnomocňuje starostu a ak je to opodstatnené, obsahuje ukladaciu časť s uvedením, aká úloha sa ukladá, komu sa úloha ukladá a termín splnenia.

Podľa čl. IX bodu 15 rokovacieho poriadku uznesenia miestneho zastupiteľstva a nariadenia mestskej časti podpisuje starosta najneskôr do 10 dní od ich schválenia miestnym zastupiteľstvom.

Z uvedeného je zrejmé, že napadnuté rozhodnutie bolo po formálnej stránke vydané v súlade so zákonom o obecnom zriadení a v súlade s rokovacím poriadkom a miestne zastupiteľstvo mohlo uznesením, ktoré riadne podpísal starosta, poveriť predsedu komisie podpísaním a dorúčením písomného vyhotovenia napadnutého rozhodnutia navrhovateľke. Nie je teda pravdou, keď navrhovateľka tvrdí, že napadnuté rozhodnutie podpísala neoprávnená osoba.

Pokiaľ ide o tvrdenie navrhovateľky, že predseda komisie s obsahom napadnutého rozhodnutia nesúhlasil, čo preukazuje mailovou komunikáciou, ústavný súd túto označuje za irelevantnú, pretože v nej [REDAKOVANÉ] ako fyzická osoba vyjadril svoj osobný názor, ale nejde o oficiálne stanovisko komisie či miestneho zastupiteľstva. Navyše, zo zápisnice č. 1/2018 zo zasadnutia komisie z 11. januára 2018 vyplýva, že [REDAKOVANÉ] bol na zasadnutí prítomný a komisia jednomyselne konštatovala, že navrhovateľka porušila čl. 7 ods. 2 ústavného zákona, a navrhla udeliť jej za to pokutu. Na základe uvedeného je táto námietka navrhovateľky neprijateľná a nemá vplyv na ústavnosť a zákonnosť napadnutého rozhodnutia.

11.2 Navrhovateľka namietala predovšetkým tú skutočnosť, že z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia nie je zrejmé, čo mala doplniť k písomnému oznámeniu podľa čl. 7 ods. 1 ústavného zákona, že jej nie je jasné, aké potvrdenie v zmysle čl. 7 ods. 2 ústavného zákona mala predložiť, a tvrdí, že napadnuté rozhodnutie je nedostatočne odôvodnené.

K tejto námietke navrhovateľky ústavný súd uvádza, že odporca konštatovaním vo výrokovvej časti napadnutého rozhodnutia, že navrhovateľka „nesplnila povinnosť ustanovenú v čl. 7 ods. 2 ústavného zákona... tým, že najneskôr do 30. apríla 2017 nedoručila potvrdenie o podanom daňovom priznaní k dani z príjmov fyzických osôb alebo

iný doklad vydávaný na daňové účely potvrdzujúci sumu príjmov, ktoré získala za predchádzajúci kalendárny rok“, ako aj odôvodnením napadnutého rozhodnutia jednoznačne vymedzil, akým konaním, resp. opomenutím navrhovateľky došlo k porušeniu povinnosti vymedzenej v čl. 7 ods. 2 ústavného zákona.

Ústavný súd z predložených príloh zistil, že odporca *túto skutočnosť* v predmetnej veci *náležite* skúmal *a zisťoval, keď komisia na svojom zasadnutí 26. mája 2017 preverovala, či navrhovateľka podala v stanovenej lehote potvrdenie požadované čl. 7 ods. 2 ústavného zákona. Na základe zistenia komisie, že podané oznámenie bolo neúplné a bolo potrebné jeho doplnenie, stanovila komisia navrhovateľke dodatočnú lehotu na doplnenie, a to do 3. júla 2017. Navrhovateľka v dodatočnej lehote nedoplnila neúplné oznámenie funkcií, zamestnaní, činností a majetkových pomerov, a preto mal odporca túto skutočnosť preverenú a považoval ju za preukázanú.*

Ústavný súd hodnotí, že odporca v odôvodnení napadnutého rozhodnutia vyčerpávajúco opísal, ako a v akom rozsahu zistil skutkový stav v rozhodovanej veci, pričom podľa ústavného súdu skutkový stav bol odporcom zistený v dostatočnom rozsahu. Zároveň odporca riadne odôvodnil svoje rozhodnutie, a teda konkretizoval v odôvodnení napadnutého rozhodnutia dôkazy, ktoré vykonal, i zdroje týchto dôkazov.

Ústavný súd už vo veci sp. zn. I. ÚS 356/08 uviedol, že skutkové vymedzenie vytýkaného porušenia musí byť v rozhodnutí uvedené natoľko dostatočne a presne, aby ho nebolo možné dodatočne zamieňať za dôvod iný, ktorý v čase rozhodovania nebol „v hre“. Zároveň potom platí, že dodatočné (do)vysvetlenie skutočného dôvodu je právne bezvýznamné. Výrok rozhodnutia (o čom a ako rozhodol) tvorí jeho jadro, a preto musí byť zásadne presný, konkrétny a správny (III. ÚS 662/2014).

Zodpovednosť podľa ústavného zákona je zodpovednosťou verejnoprávnou (III. ÚS 132/2015), čo sa okrem iného prejavuje aj v požiadavke takej formulácie výroku meritórneho rozhodnutia, ktorá bráni zameniteľnosti sankcionovaného skutku. Nejde o požiadavku samoúčelnú či akademickú. Naopak, má významné procesné a v konečnom dôsledku i hmotnoprávne dopady na páchatel'a skutku [napr. pri skúmaní procesnej prekážky *rei iudicatae* brániacej dvojitému potrestaniu za ten istý skutok (III. ÚS 34/2016)].

Ústavný súd v náleze sp. zn. III. ÚS 360/2017 konštatoval, že „výrok... namietaných rozhodnutí obecného zastupiteľstva nespĺňa zákonom ustanovené náležitosti, vôbec

neobsahuje skutkovú vetu, t. j. opis konkrétneho konania alebo opomenutia, ktorým sa mal navrhovateľ dopustiť porušenia konkrétnych povinností upravených ústavným zákonom, a tak nespĺňa požiadavku nezameniteľnosti výroku sankcionovaného skutku. Iba výrok rozhodnutia (enunciát) je právne záväzný. Akékoľvek dovysvetlenia obecného zastupiteľstva, či už v odôvodnení rozhodnutia, alebo v jeho vyjadrení k návrhu navrhovateľa, sú z analyzovaného hľadiska irelevantné. Tento formálny nedostatok namietaných rozhodnutí obecného zastupiteľstva bráni ústavnému súdu skúmať, či sa navrhovateľ dopustil porušenia povinností, ktoré mu vyplývajú z ústavného zákona, a to z dôvodu ich nepreskúmateľnosti.“

Ústavný súd konštatuje, že výrok napadnutého rozhodnutia spĺňa požiadavky kladené naň čl. 9 ods. 6 ústavného zákona i judikatúrou ústavného súdu. Ústavný súd hodnotí, že výrok napadnutého rozhodnutia obsahuje skutkovú vetu, t. j. opis konkrétneho opomenutia, ktorým sa mala navrhovateľka dopustiť porušenia konkrétnych povinností upravených ústavným zákonom.

Vo výroku napadnutého rozhodnutia je uvedené obdobie (t. j. najneskôr do 30. apríla 2017), v ktorom sa navrhovateľka dopustila porušenia ústavného zákona; konanie (resp. opomenutie), ktorým navrhovateľka porušila povinnosť ustanovenú ústavným zákonom (porušenie povinnosti priložiť k písomnému oznámeniu funkcií, zamestnaní, činností a majetkových pomerov potvrdenie o podanom daňovom priznaní k dani z príjmov fyzických osôb alebo iný doklad vydávaný na daňové účely potvrdzujúci sumu príjmov, ktoré verejný funkcionár získal za predchádzajúci kalendárny rok); ustanovenie ústavného zákona, ktoré bolo týmto konaním navrhovateľky porušené (čl. 7 ods. 2 ústavného zákona), a je exaktne uvedená sankcia, ktorá sa navrhovateľke ukladá za toto porušenie ústavného zákona (pokuta vo výške 3-násobku mesačného platu, t. j. v sume 1 462,05 €), ako aj právna norma, podľa ktorej sa táto sankcia ukladá [čl. 9 ods. 10 písm. b) ústavného zákona].

Podľa ústavného súdu je na tomto mieste potrebné poukázať aj na tú skutočnosť, že navrhovateľka na zasadnutí miestneho zastupiteľstva konanom 26. januára 2018, keď miestne zastupiteľstvo prerokovávalo materiál – návrh na prijatie rozhodnutia vo veci ochrany verejného záujmu a zamedzenia rozporu záujmov podľa ústavného zákona č. 357/2004 Z. z. o ochrane verejného záujmu pri výkone funkcií verejných funkcionárov v znení ústavného zákona č. 545/2005 Z. z. a rozhodovalo o prijatí návrhu a schválení

napadnutého rozhodnutia, priznala svoje pochybenie, doručila potvrdenie o príjmoch a vyslovene uviedla: „Ja beriem toto potrestanie a ani sa neobrátim na Ústavný súd.“ Uvedené ústavný súd zistil zo zápisu z XXXIII. zasadnutia miestneho zastupiteľstva, ktorý je verejne dostupný na webovej stránke mestskej časti Bratislava-Ružinov.

Vzhľadom na uvedené ústavný súd zhodnotil napadnuté rozhodnutie odporcu v tomto ohľade ako vecne aj formálne správne a námietku navrhovateľky nezohľadnil ako akceptovateľnú a prijateľnú.

11.3 Ústavný súd nemôže prijať ani námietku navrhovateľky, že odporca postupoval diskriminačne. V tejto súvislosti nemožno porovnávať prípad inej poslankyne miestneho zastupiteľstva, ktorú komisia rovnako ako navrhovateľku požiadala o vysvetlenie v súvislosti s podaním neúplného oznámenia, pretože sa preukázalo, že táto iná poslankyňa potvrdenie o podaní daňového priznania obratom doplnila. Uvedené tvrdenie odporcu dokazuje zápisnica č. 4/2018 zo zasadnutia komisie z 3. júla 2018.

11.4 Navrhovateľka v návrhu tvrdí, že napadnuté rozhodnutie je vydané po lehote a že nie je zrejmé, či miestne zastupiteľstvo konalo z vlastnej iniciatívy alebo na základe podnetu predsedu komisie. Ústavný súd z odporcom predloženej dokumentácie zistil, že miestne zastupiteľstvo na zasadnutí, ktoré sa konalo 12. decembra 2017, prerokovalo materiál – návrh na začatie konania vo veci ochrany verejného záujmu a zamedzenia rozporu záujmov podľa ústavného zákona č. 357/2004 Z. z. o ochrane verejného záujmu pri výkone funkcií verejných funkcionárov v znení ústavného zákona č. 545/2005 Z. z. a prijalo uznesenie č. 543/XXXII/2017 z 12. decembra 2017. V tomto uznesení miestne zastupiteľstvo:

„A. konštatuje, že zistenia nasvedčujú tomu, že [REDAKOVANÉ] v oznámení podľa čl. 7 ods. 2 ústavného zákona 357/2004 Z. z. o ochrane verejného záujmu pri výkone funkcií verejných funkcionárov v znení ústavného zákona č. 545/2005 Z. z. uviedla neúplné údaje,

B. začína z vlastnej iniciatívy konanie vo veci ochrany verejného záujmu a zamedzenia rozporu záujmov podľa čl. 9 ústavného zákona č. 357/2004 Z. z. o ochrane

verejného záujmu pri výkone funkcií verejných funkcionárov v znení ústavného zákona č. 545/2005 Z. z.,

C. žiada [REDAKOVANÉ] o vyjadrenie vo veci konania najneskôr do 12.1.2018,

D. poveruje [REDAKOVANÉ], predsedu komisie na ochranu verejného záujmu pri výkone funkcií verejných funkcionárov Miestneho zastupiteľstva mestskej časti Bratislava-Ružinov zaslaním písomnej žiadosti o vyjadrenie [REDAKOVANÉ].“

Tieto skutočnosti teda dávajú za pravdu odporcovi, že konanie proti navrhovateľke bolo začaté z vlastnej iniciatívy [čl. 9 ods. 2 písm. a) ústavného zákona] príslušného [ústavným zákonom predpokladaného čl. 9 ods. 1 písm. b)] orgánu (miestne zastupiteľstvo), ktorý toto konanie aj viedol, a napadnuté rozhodnutie bolo navrhovateľke konajúcim orgánom riadne doručené (o čom svedčia listinné dôkazy predložené odporcom).

Čo sa týka námietky navrhovateľky, že odporca nerozhodol v lehote 60 dní odo dňa začatia konania (čl. 9 ods. 5 ústavného zákona), ústavný súd uvádza, že ide o námietku neopodstatnenú, pretože, ako bolo uvedené, odporca začal konanie z vlastnej iniciatívy 12. decembra 2017 a napadnuté rozhodnutie vydal 26. januára 2018, teda v lehote 45 dní.

12. Vzhľadom na uvedené okolnosti danej veci ústavný súd po preskúmaní návrhu konštatuje, že nenašiel v samotnom priebehu konania vo veci navrhovateľky pred odporcom a ani v napadnutom rozhodnutí ani iné záťaž, ktoré by odôvodňovali zrušenie napadnutého rozhodnutia odporcu. Odporca v konaní vo veci ochrany verejného záujmu dostatočne zistil skutočný stav veci, zároveň požiadal navrhovateľku pred uložením pokuty o vyjadrenie k tejto veci a rozhodol v súlade s ústavným zákonom.

13. Keďže ústavný súd vzhľadom na námietky navrhovateľky nenašiel ústavne relevantný dôvod na zrušenie napadnutého rozhodnutia, rozhodol tak, ako to je uvedené vo výroku tohto uznesenia, a rozhodnutie Miestneho zastupiteľstva mestskej časti Bratislava-Ružinov z 26. januára 2018 podľa § 73b ods. 3 zákona o ústavnom súde potvrdil.

14. S ohľadom na potvrdenie napadnutého rozhodnutia miestneho zastupiteľstva a nevyhovenie návrhu navrhovateľky ako celku nebolo možné vyhovieť ani návrhu

týkajúcemu sa priznania náhrady trov právneho zastúpenia, pretože podľa § 31a ods. 1 zákona o ústavnom súde v spojení s § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

15. Vzhľadom na čl. 133 Ústavy Slovenskej republiky, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nie je prípustný opravný prostriedok, toto rozhodnutie nadobúda právoplatnosť jeho doručením účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 13. decembra 2018